

ZATVARANJE XLI. TEOLOŠKO–PASTORALNOG TJEDNA ZA SVEĆENIKE

Završna riječ:

MSGR. JOSIP BOZANIĆ

Nadbiskup zagrebački

Ne bih želio duljiti, već se zahvaliti u prvom redu našem Katoličkom bogoslovnom fakultetu kao organizatoru ovoga Tjedna; zahvaljujem svim predavačima koji su nas vodili kroz ovaj Tjedan. Evo, to je posao koji čine već godinama – ovo je četrdeset i prvi Tjedan i potvrđuje se ovaj skup kao vrijedan i koristan te kao potreban u Katoličkoj crkvi i u hrvatskom narodu. Bilo je riječi o krizi vrednotâ. Svaka kriza, osobito kad ih ima više, osim krize nosi u sebi i klice nečega novoga. To je ono što se krije ispod krizâ. Stoga dok se pristupa razmišljanju o krizama, dobro je nastojati vidjeti i proniknuti do onoga drugog dijela – do klica koje otvaraju put za nešto novo. Inače se čovjek zatvara, a zatvara se jer se boji izaći. Zatvara se u sigurnost koja pripada prošlosti i onda ga preuzima strah pred budućnošću. Zato smo mi nastojali i ovih dana – upravo dok smo analizirali krize – pronaći klice novoga koje su tu i koje nam je potrebno otkrivati. Zbog toga je možda ovdje dobro – jer ja ovdje govorim kao svećenik, kao biskup pred svećenicima – naglasiti jednu vrednotu. Potrebno je – upravo u ovom vremenu krize vrednotâ – gajiti jednu vrednotu koja je, kako bi to rekao kardinal Šeper, 'osmi sakrament' za svećenika, a to je vrednota stalnoga studija. Mi se trebamo, suočiti s krizama vrednota stalnim, permanentnim studijem koji će nam pomoći da pro-nađemo klicu novoga.

To je ono što bih želio istaknuti na kraju ovog Teološko-pastoralnog tjedna. U vremenu velikih kriza nije bitna u prvom redu Crkva. U ovim krizama u prvom je redu bitan čovjek, obitelj, čovjek pojedinac, osoba i život. I zato sve pozivam da tim vrednotama posvetimo posebnu pažnju i u studiju i u pastoralnom radu.

Hvala lijepa!